

andre Samfundsborgere, end de var efter Loven af 1919. Jeg kan derfor trygt anbefale alle Tingets ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 1.

Borgbjerg: Naar den ærede Ordfører sagde, at det af Flertallet stillede Ændringsforslag er af redaktionel Art, var det et meget mildt Udtryk, om man vil sige saa, eller, kunde man ogsaa sige, et ret udæskende Udtryk, idet det jo frister til Imødegaaelse, selv om man i Forvejen ikke havde været saa overmaade oplagt dertil.

Det kan jo ikke nægtes, at den højtærede Sundhedsminister har været meget uheldig med Affattelsen af det Lovforslag, han fremsatte, meget uheldig — jeg tror ikke, det er et for stærkt Udtryk —, saa uheldig, at Udvalgets Flertal har maattet gøre Ministerens Lovforslag fuldstændig om. Der er nemlig ingen Sammenhæng mellem Lovforslagets Tekst og Bemærkningerne. Det har maattet redigeres, d. v. s. gøres fuldstændig om, saa der nu for saa vidt er blevet Mening og Logik i det. Dermed er der naaet den Realitet, at det nu er ganske klart, at den Nedsikring, der er Tale om, ikke kommer til at gælde de Folk, der har faaet varig Invaliditetsunderstøttelse, udover hvad der allerede har kunnet foretages under den gældende Lov, og som fremdeles kan foretages som Følge af Kontrol ved en Ændring af den Invaliditetsgrad, efter hvilken de har faaet Invaliditetsunderstøttelse. Det er selvfølgelig et Fremskridt, at det nu af Udvalget slaas udtrykkelig fast, at de varige Understøttelser opretholdes. Men dermed forsvinder rigtignok ogsaa en Del af den finansielle Rækkevidde, som Lovforslaget skulde have. Jeg overser ikke, at der i Bemærkningerne til det oprindelige Lovforslag stod, at den foreslaaede Nedsættelse vil, naar den er fuldt gennemført, betyde en Besparelse af ca. 375 000 Kr. aarlig. Men jeg tror ogsaa, jeg tør sige, at en saadan Besparelse paa 375 000 Kr., hvis Lovforslaget gennemføres, aldrig vil blive naaet.

Vi fra vor Side kan dog heller ikke slutte os til Lovforslaget, saaledes som det vil blive formet efter Vedtagelsen af Flertallets Ændringsforslag. Principielt kan vi heller ikke slutte os til det Ændringsforslag, der er stillet af et Mindretal, det ærede radikale Medlem Hr. Povlsen. Jeg ved godt, at det ikke er Skik at sige ret meget om Ændringsforslag, før disse er motiveret, men for at undgaa Tidsspilde vil jeg med det samme kort sige, at vi finder, at den nu-

værende militære Invalideforsørgelse ikke er for høj. Jeg behøver kun at henvise til mine Udtalelser ved første Behandling og de Vidnesbyrd, jeg den Gang anførte, bl. a. fra den moderate Landstingsmand Dalsgaard. Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Povlsen vilde have været noget mere i Overensstemmelse med sig selv og sine Udtalelser ved første Behandling, hvis han havde foreslaaet Nedsættelse med en Syvendedel i Stedet for med en Sjettedel. Ministeren regner med Pristallet for Januar 1920, men det eneste rimelige, hvis man vilde gaa med til en Regulering efter Pristallet, vilde være at regne med Pristallet fra Juli 1919, og i saa Fald vilde vi ikke komme til en Nedsættelse paa 25, men kun paa 14 pCt. Jeg forstaaar derfor ikke, hvorfor det ærede radikale Medlem her foreslaar 16 pCt.

Man kan naturligvis sige, at enten der staaar 25 eller 16 eller 14 pCt., har det ikke saa stor Betydning, som det vilde have i det oprindelige Lovforslag; det bliver mere et Fingerpeg for Administrationen om, hvordan den skal forholde sig, naar disse etaarige Understøttelser tages op til Revision. Vi har jo nemlig i Forvejen tre Klasser, og indenfor de to sidste og største har vi saa mange Invaliditetsgrader, at der altid administrativt kan foretages Ændringer. Men vi fra vor Side vil ikke være med til at give et for Invaliderne ugünstigt Fingerpeg, derfor maa vi ogsaa principielt gaa imod dette fra radikal Side stillede Ændringsforslag. Men naturligvis, saaledes som Afstemningen kommer til at foreligge, hvor vi faar Valget mellem Ministerens Lovforslag, saaledes som dette nu bliver ændret ved Vedtagelsen af Flertallets Ændringsforslag, og det fra radikal Side foreslaaede, maa vi naturligvis subsidiært stemme for det som det mindre Onde. Det skal jeg altsaa anbefale. Ved tredje Behandling agter vi fra vor Side at stemme imod hele Lovforslaget, fordi vi ikke finder, at der er fjerneste Grund til at foretage nogen Indskrænkning paa dette Omraade, der drejer sig om, hvad Staten bør yde Folk, som den har tvunget til en bestemt militær Tjeneste, og som under denne Tjeneste har mistet deres Førlighed.

Johannes Lou: Jeg kan ganske tiltræde den ærede Ordførers (Rahbek) Udtalelse om selve Lovforslaget. Dog maa jeg gøre den Bemærkning, at det jo har været nødvendigt at stille et helt nyt Lovforslag, for at der kunde blive Overensstemmelse